

سخن سردبیر

مایه بسی خوشوقتی است که به یاری دانشمندان و پژوهشگران سخت‌کوش و پشتیبانیهای بی‌دریغ مدیریت محترم مرکز پژوهشی میراث مکتوب، مجله آینه میراث روز به روز پربارتر می‌شود و آثار ارزشمندی از گذشته و حال این سرزمین پاک شناخته و شناسانده می‌گردد. یکی از آرزوهای دیرین پژوهشگران متون کهن آن بوده که بتوانند هر چه بیشتر اسناد مکتوب گرانبهایی را که در چهار گوشه این دیار در گوشه‌ای افتاده و از نظرها دور مانده، از فراموشی و خاموشی به در آورند، گرد دوران را از چهره آنها بزدايند و جانی دوباره بدانها بخشند تا از آن رهگذر پیوند خویش را با پیشینیانشان استوارتر سازند و راه را برای آیندگان هموارتر. اما دریغ و صد افسوس که دسترسی به بسیاری از این آثار نه دشوار، بلکه ناممکن است، حتی آثاری که در چند قدمی ما در انبار موزه‌ای خاک می‌خورد یا در گوشه کتابخانه‌ای آرمیده است. از سویی هزاران دست‌نوشته و لوحه و کتیبه و مهر و سکه و فرمان ناخوانده در انبارهای موزه‌ها و کتابخانه‌های این سرزمین در کنجی نشسته؛ و از سوی دیگر، اگر نگوییم هزاران، دست‌کم صدها استاد و دانشجو و پژوهشگر علاقه‌مند در حسرت دسترسی به آنها هستند، هر چند شاید تنها چند قدمی با آنها فاصله نداشته باشند. سالهاست که آکادمی علوم برلین - براندنبورگ تصایر هزاران دست‌نوشته مانوی یافت شده در ترکستان

چین را که به زبانهای مختلف (پارتی و فارسی میانه و سُغدی و چینی و ترکی اویغوری و بلخی و خُنتی و تُمشُقی و مغولی و سُریانی و سنسکریت و تبتی و تُخاری و تُمشُقی و حتی فارسی نو) به نگارش درآمده‌اند، سخاوتمندانه در وب‌گاه خود نهاده تا هر کس از هر گوشهٔ جهان بدانها دسترسی داشته باشد و اگر می‌تواند آنها را بخواند تا باب علم گشوده بماند، اما افسوس که هزاران لوحهٔ ایلامی هخامنشی ناخوانده در انبار گنجینهٔ ملی ایران (موزهٔ ایران باستان) خاک می‌خورد و کسی حتی اجازهٔ دیدن آنها را ندارد، تا چه رسد به تصویربرداری از آنها! آیا وقت آن نرسیده که رؤسای محترم کتابخانه‌ها و مدیران محترم سازمان میراث فرهنگی تدابیری بیندیشند تا دسترسی پژوهشگران به آثار پیش‌گفته، یا دست‌کم به تصاویر آنها، آسان‌تر گردد؟

